

Wat zijn converteerbare obligaties?

Converteerbare obligaties hebben net als klassieke obligaties een vaste coupon en een vaste looptijd. Het verschil is dat de houder van de obligatie het recht, en niet de plicht, heeft om gedurende één of meer periodes en tegen voorwaarden die op voorhand worden vastgelegd, zijn obligatie om te zetten in aandelen of in nieuwe aandelen van de emittent of uitzonderlijk van een andere onderneming.

- De **conversieperiode** is de periode waarin de omwisseling (of conversie) kan gebeuren.
- De **conversieprijs** is bepaald door de emittent bij de uitgifte van de converteerbare obligaties. Het is de prijs, te betalen in converteerbare obligaties (tegen hun nominale waarde), waartegen de uitgevende onderneming gedurende de conversieperiode aandelen zal afstaan.
- Zo wordt de **conversieverhouding** vastgesteld: dit is het aantal aandelen dat wordt verkregen uit de conversie van een obligatie (op grond van de nominale waarde).

Kenmerken

Een converteerbare obligatie heeft dezelfde basiskenmerken als een gewone obligatie.

- De **emittent** is de entiteit die de obligatie uitgeeft. Deze entiteit leent geld van de beleggers en zal in ruil hiervoor aan die beleggers een rente (**coupon**) betalen. De rente wordt meestal jaarlijks uitbetaald.
- Converteerbare obligaties kunnen ook een **rating** krijgen. Deze rating geeft een indicatie van de kredietwaardigheid van de emittent op het moment van de toekenning. Ze wordt toegekend door gespecialiseerde en onafhankelijke firma's. De voornaamste zijn Moody's en Standard & Poors.
- De meeste converteerbare obligaties hebben eveneens een vaste **looptijd**. Nadat de looptijd is verstreken (op de eindvervaldag) betaalt de emittent het ontleende kapitaal terug.

Een converteerbare obligatie verschilt van een gewone obligatie op de volgende punten:

- De obligatiehouder heeft het recht, niet de plicht, om gedurende één of meer periodes en tegen voorwaarden die op voorhand worden vastgelegd, zijn **obligatie om te zetten in aandelen** of in nieuwe aandelen van de emittent (of uitzonderlijk van een andere onderneming). Indien u geen gebruik maakt van dit recht, krijgt u op de eindvervaldag uw belegde kapitaal terug, net zoals dat het geval zou zijn met een gewone obligatie.
- Omdat de obligatiehouder een bijkomend recht geniet, bieden converteerbare obligaties doorgaans een **lagere rentevergoeding** dan klassieke obligaties.

Risico's

Kapitaalrisico: Het totale verlies van de investering is mogelijk, indien de emittent (financieel) slecht presteert, failliet gaat, of in de context van een 'bail-in' (redding).

Na de conversie (van de obligatie naar een aandeel) zijn de risico's verbonden aan aandelen aanwezig. Zie 'Wat zijn Aandelen?'.

Renterisico: het renterisico dat leidt tot een daling van de prijs is in principe eerder beperkt omdat de rente over het algemeen veel lager is dan die van een gewone obligatie. Als de aandelen daarentegen een aanzienlijke korting ondergaan en lager noteren dan de nominale waarde, wordt de converteerbare obligatie een gewone obligatie met het daaraan verbonden renterisico.

Volatiliteitsrisico: het volatiliteitsrisico met waardeverlies tot gevolg is vrij hoog omdat de koers van de converteerbare obligatie vrij dicht die van het aandeel volgt. Na de conversie zijn de risico's die van het aandeel.

Liquiditeitsrisico: dit kan belangrijk zijn omdat de secundaire markt over het algemeen beperkt is.

Kosten en belastingen

Als u obligaties koopt, houdt u best rekening met de kosten en taksen die u moet betalen. Deze beïnvloeden immers het rendement van uw obligatie.

Kosten

Transactiekosten: vergoeding voor de tussenkomst van de bank bij verrichtingen op secundaire markt (aandelen en obligaties).

Marge makelaar: marge die aan de makelaar verschuldigd is voor de uitvoering (selectie van de beste prijs, toegang tot de markt en uitvoering) van een order op secundaire markt.

Wisselkosten (voor obligaties in deviezen): kosten van de wisselverrichting, verschuldigd op transacties in deviezen met afrekening in euro.

Plaatsingscommissie: commissie aan de bank voor de plaatsing van de emissie.

Bewaarloon: kosten die de bank aanreket voor het bewaren van effecten op een effectenrekening.

Belastingen

Taks op beursverrichtingen (TOB): de beurstaks of taks op beursverrichtingen (TOB) is een belasting die verschuldigd is wanneer u bepaalde verrichtingen doet, zoals aankopen en verkopen, op bepaalde reeds uitgegeven financiële instrumenten (aandelen, fondsen, obligaties, ...). Bij de inschrijving op een uitgifte van nieuwe effecten betaalt u dus geen beurstaks.

Roerende voorheffing op de intresten/dividenden: de bank of de onderneming die u intresten of dividenden betaalt, stort de roerende voorheffing door aan de fiscus. U ontvangt dus de netto bedragen: zijnde de (bruto) intresten of dividenden verminderd met de eventuele buitenlandse bronheffing en de ingehouden roerende voorheffing. Die roerende voorheffing is bevrijdend : u moet hierop geen andere belasting meer betalen, waardoor u deze niet moet (wel mag) vermelden op uw aangifte in de personenbelasting.

Belasting op de meerwaarde: als u obligaties vóór de eindvervaldag verkoopt tegen een hoger bedrag dan de prijs die u hebt betaald bij de aankoop, boekt u een meerwaarde. Op die meerwaarde moet u geen belasting betalen.

Meer weten over converteerbare obligaties?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze *Informatiebrochure financiële instrumenten* op onze website www.fintro.be.